

Twänne enfaldige wisor wid
närwarande krig. Den första: O
store Gud! som we...

1700-1829 81 Cg Br. 1789

VISOR
1789

Vita. So.
Hist.
(P. 1)
1700 - 1829
1789

Lindköping, Schonberg & Björkengrens boksa
1790

1789

Twänne enfaldige

W i s o r

Wid

Ull. 34
Nitt.
(1789)

1700-1829
1789

Närwarande Krig.

Den Första:

O store Gud! som Iwerldens
grundwal skiftat, &c.

Författad

Af Soldaten wid Nerike och Wermelands Regemente

Nils Fröman,

Under innevarande års Fälttåg
i Finland.

Ejunges som: Hvad är det åt at jag mitt
sinne qwäljer &c.

Den Andra:

De som nu Swenska Wap-
nen föra &c.

Kan sjunges som: Min själ och sinne låt
Gud råda &c.

Linköping, Tryckte hos Fr. Schonberg och Widskegrens
Enka 1790.

1.
D store Gud! som verdens grundwal skiftat, Hur underligt har Du vår lycka skiftat, Uti det stora verdens wandrings-land; Sv alla de som hit til verden södas, De klaga måst at de af döden dödas, O grymma hand!

2. Til denna tid har man försport Guds under, Hans nåd är ny hvar dag och alla fränder, Utöfver denna ganska onda werld, Som uti synd alt mer och mer tiltager, Hwar öfver Herren sielfver nödgas klaga: Du onda werld:

3. Wi usla barn har retat Gud til vrede: För all den synd och stygga högfärd lede, Som här utöfwas dagligt mer och mer: Sv lingen är, som för den sonden blöges, Utan hvar dag af usla paltor ytroes; Uck uselhet!

4. O! synda-land som Herrans nåd sbraktar Märk nu och se, at Gud dig eftertraktar, Han lærer dig hvar dag sitt helga Ord: Igenom fina trogne Lärars munnar, Som äro outöseliga brännar; Men måst fåfängt.

5. Du swordoms last, som öfwas måst af alla, Ja, af små barn som uppå gälfvet falla: De lära först, at nämna satans namn, Des spåda mun til sådan odugd wänjes, Des hjerta strort i swära bojor fånges; Olycklig själ.

6. Du Far och Mor, som af Guds hand fått taga Et så dyrt lån, Så hållt dem under äga, För

Fördärftwa ej de spåda plantor små, Hwars un-
ga hjertan såsom way kan böjas, Men til Guds
lås bör de altid uphöjas, Af hjertans grund.

7. En lycklig stund de låra sin Gud kånna,
Som dem har skapt och intil stunden denna, Up-
hållit dem med sine nådes hand, En Son som
alla människor har frälst: Ut med sin Blod
och gifwit ewig hålsa; Tac ware Dig.

8. Du dyre And som all min smitta renas,
Och uti Döpet mig med Dig förenat, Du gör
mig til en dårlig Christi Brud; O! ljufwa
And, mitt hjerta altid böje Til det, som
känder til Guds lås och nöje, Efser din Bud.

9. Man ser i dag utsträckt Guds wredes ars-
mor, Utöfwer of; men Herre Dig förbarma,
För din Sons Jesu helga dyre Blod, Tag
hans förtienst som fullkommenlig betalning, För
syndare och war of en Gud nådig; Låt blidka Dig.

10. War nådig Gud, wät Konung, Land och
Rike, Ut fienden må altid för of wika; Tag ej,
o Gud! ifrån wårt Land Din hand, Om Du
gör det så är all ting fördärftwad; Ty hwad kan
wi med wåra magt förwårftwo, Glätt ingen ting.

11. En nådig Kung wår Gud of hafwer gif-
wit, Gud gifwe nåd at han i frid får lefwa,
Til allas största nöje och behag, De onde män-
som i wårt Rike finnas, Omwänd dem Gud at
de sin synd besinna, Och ångra sig.

12. Du Landsens Mor, du allas glädje, Fälla,
Som ofta får på kinder tårar falla, För dina
Barn när som de lida nöd, Ditt örama hjerta
ror jag ofta fröider, Nåde som du här de fattig-
ga nöd lider, Ut Ut land.

13. Du londs-Klenod, du Herrans dyra
gåfwa, För hwilket hwar och en bör honom låt-
wa, Som uti nåder gifwit of den skänk, Den
gåfwan är vår Kron-Prins Gustaf Adolph,
Som mångens hjertan nöjer och gör gläder,
En önsktig skänk.

14. Stor-Admiral du store Landsens Hjelte,
Du Hertig Carl du wägar uppå Fältet, Ut möt-
ta fienden ehwar som hållt han wil På hafwet,
du ockå ditt lif har wägat, På böljan blå, du
hastigt har framtägat, Til fiends skräck.

15. Vins Fredric Adolph wi intet må förs
glömma, De Tre är et til hward som för kan kom-
ma, Gud gif we dem et ewigt kärleks-band, Ut de
i frid får lefwa här tillsamman, Och efter döden
mötas med stor gamman, I himmels högd.

16. Hertiginnan Gud gifwe mycken glädje,
Hjelp henne Gud när hon dig därom beder,
Wälfärdna Gud de höga ägta stånd, Prinses-
san ock hjelp H:re af din nåde, Abediskan ifrån
all sorg och wåde, Hör det o Gud.

17. Nu hotar Gud med största Landsens plå-
gor, Besinna det du som i synden wägar, Ut
trostas med en stor och måatig Gud, Et farliat
krig nu man för ögon skådar, Det är ei nog
här mera ondt bebodar; War nådig Gud!

18. För brist på bröd här mången nödas-
flaga, Den fattig är och intet har at taga, Ut
bära til den rika Man för säd, Han klega får
för hwem han will sin jämmer; Ty ingen är
som sig deröfwer gråmer; Kallsinnighet.

19. En usling här som efter brödet letar För
ans

andras dörrar tiggær sine bitar, Han wisas bort
sålom en okänd hund, Du rike Man som utt
wätgång lefwer, Räcck hjälpsam hand til den
som nödträngd beder, För Christi skuld.

20. Et klagerop man mångenstädes hörer Af
sjukdoms nöd som mångens hus förstörer, Och
ägta bandet löses ofta up, Här är deß barn med
bittra tårar klaga, Att deras sänder hastigt ryktis
afdaga; En bitter sorg.

21. O store Gud! wälsigna frugt och bloma
ma, Låt oss af dig en nådig Gud bekomma: Wäls
signa jorden med en ymnig frugt, Att wi får bröd
hwad mera som behöfwes, Att människor och
kreatur som födes, Att Dine hand.

22. Riks Råden allt wi dig o Gud befalla, Gif
troana Råd och kärtek bland dem alla; Styr allt
o Gud med dina nådes hand, Ra alla dem som
höga ämbet klåda, Wälsigna Gud dem at de
ej må tråda, Ifrån Din bud.

23. Min Måka får wälsigna Gud och HEr
re, Är wifjan din som jag af dig beadrer, Att
henne få en gång i tiden se, Så at wi få med
frögd och mycken gamman, Ditt helga Namn lås
sjunga här tilsamman, Med hjertans frögd.

24. Sist beder jag dig Gud och Fader fåre,
Du wårdes mig en sundan kroyd beståra, Och
låra mig at frukta dina bud, Att jag med frögd
igenom jämmerdalen, Får wandra fram och
fäst i frögdesalen, Ditt ansigt se.

Den Andra :

De som nu Swenska Wapnen föra för
I.
Swea Kung och Swea Land, Hjelp
dem at troget bistånd göra, O HERR Gud,
som hjelpta kan, Men falska hjertan dämpa
ned, At de må tänka på sin Ed.

2. En falsker Ed blir swår på slutet När
man från werlden wandra skall, När deras
lifetid här är ute Och detta allt umgås
skal, Då wille de wäl gärna gå I werldstigt
Krig om de kund få.

3. Ståll nu din lefnad så på jorden, At du
ej fruktar til at dö; När du framför de sista
orden, Och du skall bort från denna O Så
at du får en ewig frögd Hos HERRN Gud i
Himmels högd.

4. O Jesu war för oss en Herde, At wi
ej bliwa Ulfwars rof: Från Swerge wänd
din gramma wrede Och låt din nåde hos oss
bo; Låt fredens blomster hos oss gro, Wälför-
na oss med frögd och ro!

5. Låt Swea fienders Fästern falla, Som
murarna i Serico, O HERR fänd oss nu din
anda, När bön må falla i god jord, Styrk
oss o HERR samtelig, At trogna suckar sända
Dig.

6. Et dwilt straff låt oss ej hånda Som
Godom och Gomorra såg, Fast wi allt sama
mans det förtjenar Med wäran sond och öf-
werdåd; Men HERR war oss mild och blid
Frelse oss från hunger, påst och krig.

7. O HErre Gud! Du strid för Gustaf
Lif som Du stred för Jotua, Hjelp Honom
fienden at tuckra, O starke Hjelte Gehova!
O HErre strid för Sveriges wål, Som Du
stridde för Israel.

8. För Swea Konung wis Din klarhet
Som Moses, säg på Sinai. Från Sverges
barn tag bort all swaghet Och gif dem styrka
uti strid, At wi när freden wunnen är En
enig lässång Dig hembär.

9. Som ögnastenen Gud bewara Din smor-
da och wår milda Kung, Wår milda Drott-
ning och förswara, Så och wår lilla Kron-
Prins ung, Arf. Furstarne haf i Din wård
Och gif dem alltid goda råd.

10. War Du en borg kring Swea Fåsten,
Så och wårt låra Kunga-Hus, Ja och de
aldraminsta nästen Upelda med Dit Nådeljus,
Och låt alt lysa i wår hjäl, At wi må dig
behaga wål.

11. Krina alla Swea Rikes gränser, O
HErre lått Din ångla, wård, Wårt Foster-
land och wåra Tempel Wålsigna HErre med
Din Nåd, Låt of med sång och bönesjind Af
hjärtat roya til wår Gud.

12. De som och nu på Hassens bölja Uti
striden måste gå, Som föra Swenska swärd
och sköldar, O HErre Gud Du med dem stå!
Styrk Swenska Flottan wåldelig, At Segren
blifwer årorik.

13. Eho som nu har lårt at bedja, Han beo-
dje utaf hjertans grund, Of trotsar nu wift
tusend

tusend dödar, Hielp of o Gud af Din mis-
skund! Of hotar krig och hungers nöd; Stråls
of o Jesu för din död.

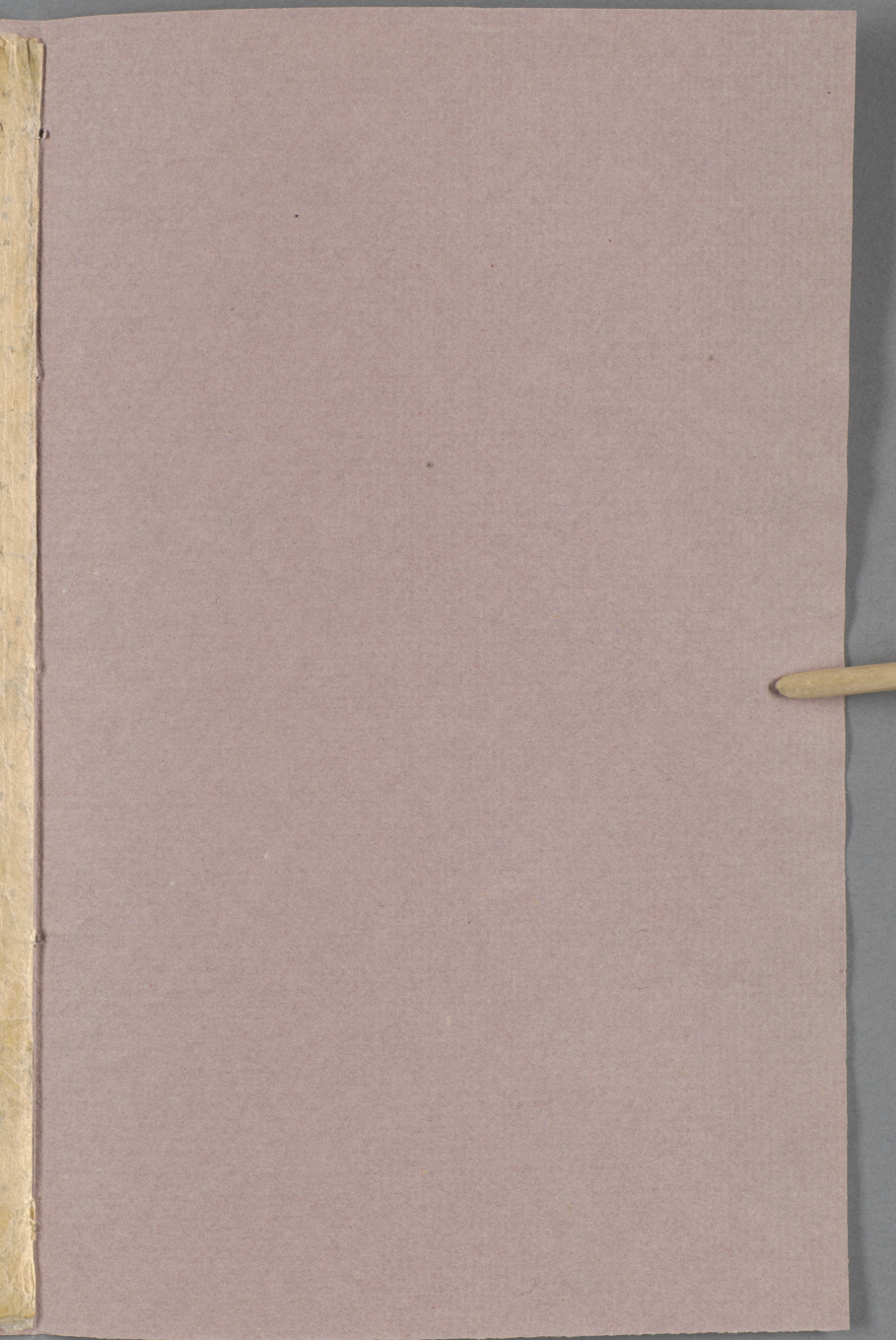
15. Låt of ån fridsens lagrar fira Uppå vår
Svenska Fosterjord, Låt of inunder Gustafs
Spira Endræktelig tillsammans bo, Frugtsam-
ma år gif i vårt Land, Välsigna Herre sjö
och strand.

15. I som ån med vår milda Konung Drar
uti sålt bewäpnade, Haf kärlek, tro och nit
för honom, Ut manneligen sig bete; Ja strid
för Kung och Fosterland, Så bli'n I årad' af
hwar man.

16. Si såleds ändas denna wisa O Her-
re Gud förbarma Dia! Och låt Din Nåde
för of lösa, Och strid för Gustaf wälde ig:
Nerlägg vår omåns grymma mod

Och gif of Seger,
strid och ro.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black